

От друга страна едни официално публикувани материали на съвременниците представляват онази основа, върху която бъдещите литературоведи ще градят изследванията си. Изисква се много чувство за отговорност и добросъвестност при написването на материалите, прочитването им от всичко лично и субективно. Заедно с това се изисква много тактичност при засягане на онези интимни сфери от живота на автора, за които не се знае нищо положително. В противен случай се накърняват много чисти човешки чувства или се хвърля кал върху хора, които в момента не могат да се защитават. Такъв е случаят при анализиране портрета на д-р Марена Колушева, която от Нели Доспевска вече е описана с много топлота и художествена мярка. За съжаление др други автори, които никога не са познавали тази зафележителна жена, със завидна охота и безотговорност правят коментарии както върху нейните лични отношения с Димов, така и върху нейното поведение като жена изобщо. Въвеждайки формулата "може би" тези автори се застраховат от обществената отговорност, която несъмнено носят, но далеч не се въздържат от някои обобщения, които подхвърлят на неосведомените читатели, разчитайки на факта, че Марена е покойница. По същия груб начин в пресата бе отговорено на Суньига, испанския приятел на Димит Димов, само защото в публикуваните от него спомени той имаше неблагоприятното да спомене за едно интимно преживяване на Димов в Испания, което не кореспондира с тенденцията на някои лица да считат себе си за единствени спътници в интимния живот на писателя.

Тези факти не могат да не бъдат тревоги и размишления при тълкуване на творческите личности. При събиране на материали за даден автор не може да съществува приоритет на едни за сметка на други. Адекватният образ на писателя е синтез на неговото творчество и от спомените на всички, които го познават. За неговия истински облик категорични могат да бъдат само бъдещите изследователи, които спокойно ще обобщят всичко онова, което са оставили съвременниците му. За тази цел обаче не трябва да се допуска дезинформация. Колкото по-малко "него" има в един спомен, колкото по-голяма е точността на фактическия материал в него, толкова по-ценен ще бъде той при тълкуване личността на автора и неговите жизнени позиции. В това отношение спомените на проф. П. Динеков, на Е. Левчева и на Т. Нейков могат да ни научат как трябва да се пристъпва към един автор, който вече не е между живите.

Още по-голяма роля биха изиграли и някои публикации на писатели, които още пожизнено са претърпели няколко издания. Касае се за първото издание на романа "Тютюн", който днес не фигурира в събраните съчинения на автора. Известно е, че в него наистина липсват